

РЕШЕНИЕ

№ 3586

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6254** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], СПЗ С., [улица], чрез управителя Д. И. И., срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22002220002761-091-001 от 21.12.2020 г., издаден от Е. М. С. – орган, възложил ревизията и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 490 от 29.03.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно установени задължения по ЗДДС в размер на 29 559,59 лв. главница и лихви в размер на 16 331,98 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради немотивираност, необоснованост и неправилно приложение на закона. Прави възражение за изтекла давност за данъчни периоди от 01.08.2013 г. до 31.01.2015 г. Поддържа, че в хода на ревизията са представени доказателства за реалност на доставките по спорните фактури, вкл. декларирани наети лица, протоколи за предаване на материали, договори, приемо-предавателни протоколи (ППП), доказателства за реализиране до краен получател, аналитични счетоводни записвания. Липсвали данни за данъчна измама. Твърди се неизпълнение на указанията, дадени с Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., вкл. изясняване на спорните факти чрез свидетелски показания. Поддържа заинтересованост на ревизионния екип, издал и предходния РА. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в

оспорената част и да му присъди сторените разноси.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. З. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002220002761-020-001 от 14.05.2020 г., издадена от Е. М. С. - началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Р. Т. З. (ръководител на ревизията) и В. С. Т. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за конкретно посочени данъчни периоди в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 03.06.2020 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 03.09.2020 г. Със ЗИД на ЗВР от 02.09.2020 г. и от 01.10.2020 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК общо с два месеца до 02.11.2020 г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.6 на представена от ответника Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на Е. М. С. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.92-105 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

Ревизията е втора за вида задължение и цитираните периоди и е във връзка с Решение №623/16.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002220002761-092-001 от 26.11.2020 г., връчен на 30.11.2020г.

Ревизираният субект е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, като е подал писмено възражение с вх. №53-00-3196/14.12.2020 г. срещу констатациите в РД. Възражението е обсъдено с РА, като е прието за процесуално допустимо, но по същество неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22002220002761-091-001 от 21.12.2020 г., издаден от Е. М. С.- орган, възложил ревизията и Р. Т. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 06.01.2021 г.

Като краен резултат от проведеното ревизионно производство на дружеството е установен ДДС за внасяне в размер на 35_795,90 лв., при деклариран ДДС за внасяне в размер на 6_236,31 лв. и са определени задължения за лихви в размер на 16_331,98 лв.

РА е поправен с Акт за поправка на ревизионен акт №П-22214210006037-003-001 от 14.01.2021 г., връчен на 26.01.2021 г. В резултат на извършената поправка е установен ДДС за внасяне в размер на 35_795,90 лв., при деклариран ДДС за внасяне в размер на 6_236,31 лв. и са определени задължения за лихви в размер на 16_365,56 лв.

Допълнително определените задължения са вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от следните доставчици:

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1_644,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2_250,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2_080,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2_798,96 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 3_352,33 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 3_552,80 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1_501,50 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 506,00 лв.

[фирма] с ЕИК с[ЕИК] – в размер на 1555,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 642,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1134,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1216,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 704,00 лв.

[фирма] с[ЕИК] – в размер на 804,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1420,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2059,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1452,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 274,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 356,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 112,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 250,00 лв.

[фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 270,00 лв.

Декларираната от [фирма] основна икономическа дейност през ревизираните периоди е печатни услуги, която извършва в помещение, наето от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място] [улица].

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на [фирма] са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002220002761-040-001/02.06.2020 г., в отговор на което са представени документи, заведени с вх. №Д. 1140/18.06.2020 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „А. ДИЗАЙН 88“ Е., „Г. 20М“ Е., „И. П. НЕО“ Е., „Г.“ Е., „МИШОНЕКС“ Е., [фирма], [фирма], [фирма], „ФРОДИ“ Е., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], за които са съставени протоколи по реда на ДОПК.

Изготвените искания за представяне на доказателства и писмени обяснения от цитираните доставчици, с изключение на [фирма], [фирма], [фирма], са връчени по особения ред на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, след като при две последователни посещения на декларираните адреси за кореспонденция не са открити лица за контакт с приходната администрация и не са активирали електронната си поща. В определения от ревизиращите органи срок от страна на проверените доставчици не са постъпили исканите документи и писмени обяснения.

За [фирма] с ПНИП №П-22221420093837-141-001/29.06.2020 г. е констатирано, че

ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път на 09.06.2020 г. В указания срок не са представени изискваните документи и писмени обяснения.

За [фирма] с ПНИП №П-22221420093830-141-001 от 14.07.2020 г. е констатирано, че при започнала процедура на връчване на ИПДПОЗЛ по чл. 32, ал. 6 от ДОПК, в деловодството на ТД на НАП, офис „И.“ е заведено заявление с вх. №1453-00-2406/09.07.2020 г., подадено от представляващия К. З. А.. Същият е заявил, че не е регистрирал дружеството и не разполага със счетоводни документи, както и че не е упълномощавал други лица във връзка с дейността на дружеството. Декларирал е още, че през 2014 г. си е загубил личната карта.

За [фирма] с ПНИП №П-22221920093888-141-001 от 30.06.2020 г. е установено, че дружеството е прекратено, тъй като едноличният собственик и управител Б. К. И. е починала през 2018 г., т. е. ИПДПОЗЛ няма на кого да се връчи.

Съгласно ПИНП за всички доставчици са направени проверки в ИС на НАП, на декларирани данни за търговска дейност, наети на трудови договори лица, регистрирани ЕКАФП и отчетени обороти, подадени ГДД за съответните години на издаване на спорните фактури и др., като е констатирано следното:

- всички доставчици, без изключение, са deregистрирани по реда на чл. 176 от ЗДДС като мярка за предотвратяване на данъчни измами с ДДС. В преимуществения брой от случаите, deregистрацията е постановена няколко месеца след издаване на спорните фактури;

- регистрирани ЕКАФП имат всички доставчици, но на датите на издаване на фактурите към ревизираното дружество или не са отчетели обороти, или ако са отчетели такива, в тях липсват суми, равни на сумите на съответните фактури. Изключения са установени при [фирма], и [фирма], като за първото дружество е установено, че има отчетен касов оборот за плащане в брой само по фактура №[ЕГН]/04.08.2013 г., а второто – на 30.04.2013 г. е регистрирало касов оборот в размер на 5_400,00 лв. за разплащане по фактура №1127/30.04.2013 г., като за останалите 4 фактури няма отчетени обороти. Констатирано е още, че дейностите, за които са регистрирани фискалните устройства от доставчиците, се различават от предмета на издадените от тях фактури. Преобладаващата част са строителни дейности;

- всички доставчици, с изключение на [фирма], [фирма] и [фирма] не са подали ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за годините, през които са издадени фактурите към жалбоподателя;

- доставчиците или не разполагат с трудови ресурси, или ако разполагат, то длъжностите им са неотнормирани към предмета на издадените към жалбоподателя фактури. Така например предмет на фактурите на [фирма] са книговезки услуги, предпечат и дизайн, а назначените лица в периода на издаване на фактурите, са на длъжности технически организатор, финансов анализатор и счетоводител на рекламна агенция. Фактурите на [фирма] са с предмет книговезане на календари и кочани, а има назначени двама на длъжност технически секретар. /В констативната част на РД за всеки един доставчик е описано установеното по отношение на трудовите ресурси/. За нито един от доставчиците не са установени данни за подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ и изплатени суми и удържан данък на физически лица;

- доставчиците не притежават материалнотехническа обезпеченост за извършване на доставките, предмет на издадените от тях фактури и

- всички доставчици са включили в дневниците си за покупки фактури, издадени от

дружества, за които в информационната система на НАП, са налице данни от множество проверки, че същите дружества не извършват реална икономическа дейност, нямат персонал, технически и материален потенциал, не притежават търговски обекти и не декларират разходи за консумативи и др., като същевременно фактурират разнообразни по вид доставки на стоки и услуги (рискови дружества).

Предметът на фактурите, по които с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит, е в преимуществената си част услуги - предпечатна подготовка, книговезване на работен календар, книговезване на кочани, графичен дизайн, работен календар 3 секции, предпечатна подготовка на флаери, номериране на полици и на кочани, брандиране на рекламни сувенири, изработка на хартиени торби, папки, предпечат - „А. ДИЗАЙН 88“ Е. [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], ремонт на ВиК инсталации, ремонт печатарска машина, изработка и монтаж на метална конструкция - [фирма], ремонт на мастилни валове, ремонт на канализация - [фирма] номериране на гаранционни карти - [фирма], щанцоване и лепене на хотелски паспорти, номерация на гаранционни карти, актуализация на банер и интернет - [фирма], изработка на табели и предпечатна подготовка на флаери [фирма], надписване на работно облекло, експонация на пластини [фирма], СМР - [фирма], услуга – [фирма].

Останалата част от фактурираните доставки през ревизираните периоди са материали, свързани с печатарската дейност на жалбоподателя – хартия – [фирма], [фирма], материали - [фирма], [фирма], печатарски машини втора употреба, книговезки нож Сейпа 92-4 втора употреба, кочани на химизирана хартия, тампон за автоматичен печат, машина за тампонен печат втора употреба, ролен ламинатор печат втора употреба - [фирма], тела за работни календари - [фирма], климатик TCL TCA - 60 Н. U и машина за лазарно рязане и гравирание - [фирма].

Фактурите са осчетоводени в сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Макар, че във фактурите е посочено плащане в брой, фискални бонове не са представени за преобладаващата част от тях. В тази връзка е посочено, че разплащането в брой е осчетоводено, без основание в счетоводните регистри.

Съвкупната преценка на събраните в хода на ревизията доказателства е довела до извода, че издадените фактури от процесните доставчици, не отразяват реални доставки на услуги и стоки по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. Аргументите за това се свеждат до липсата на материалнотехническа и трудова обезпеченост на доставките, предмет на фактурите. По отношение на доставките с предмет печатарски машини, нож за рязане, климатик и др. органите по приходите са посочили, че освен, че няма плащане, липсват и доказателства за техния приход.

В допълнение с РА е прието, че [фирма] е действало недобросъвестно, с измамна цел, като е приспаднало данъчен кредит по фактури, които не отразяват реални доставки.

Изложените фактически и правни изводи са обосновавали постановеният с обжалвания РА отказ на правото на приспадане на данъчен кредит на [фирма] по процесните фактури, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от същия закон.

Ревизионният акт е връчен на 06.01.2021 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-03-128 от 20.01.2021 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 28.03.2021 г. (неделя, неработен ден). В този срок е постановено Решение № 490 от 29.03.2021 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която

част и съгласно чл.156, ал.1 ДОПК е предмет на съдебния контрол за законосъобразност.

Решение № 490 от 29.03.2021 г. на ДОДОП С. е връчено на 31.03.2021 г. Решението е подписано при условията на заместване, за което ответникът е представил болничен лист на името на Н. К. К. за периода от 29.03. до 02.04.2021 г. и Заповед № 930 от 20.11.2017 г. на изп.директор на НАП, с което Е. С. П., в качеството ѝ на заместник-директор на ДОДОП С., е определена да замества директора Н. К. К..

Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 14.04.2021 г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Съгласно чл.109, ал.1 ДОПК не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. Ревизията е втора за вида задължение и цитираните периоди и е във връзка с Решение №623/16.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Втората ревизия не поставя начало на ново ревизионно производство, а възстановява висящността на производството по издаване на отменения с решението на ДОДОП ревизионен акт. Ревизионното се образува с връчване на първата заповед за възлагане на ревизия, в случая връчена по електронен път на 29.01.2019 г. За установените с РА публични задължения до м.11.2013 г. с Решение № 490/29.03.2021 г. на ДОДОП С. е прието, че не подлежат на принудително изпълнение поради възлагане на ревизията извън срока по чл.171, ал.1 ДОПК. За останалите данъчни задължения съдът приема, че процесната ревизия е възложена в срока по чл.109, ал.1 ДОПК.

Във връзка с възражението на жалбоподателя за изтекла погасителна давност съдът съобразява разпоредбите на чл.171, ал.1 и ал.2 ДОПК, съгласно които публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, *следваща годината*, през която е следвало да се *плати* публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

С изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се *плати* публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността. Най-старите, установени с РА, данъчни задължения са за 2013 г., погасителната давност по чл.171, ал.2 ДОПК за които започва да тече от 01.01.2014 г. (няма установено задължение за м.декември 2013 г.), поради което тя не е изтекла към датата на устните състезания по спора.

Относно теченето на давността по чл.171, ал.1 ДОПК съдът съобразява основанията за нейното спиране по чл.172, ал.1 ДОПК и прекъсване по в чл.172, ал.2 ДОПК,

правилно посочени в Решение № 490/29.03.2021 г. За най-старите задължения по ЗДДС, считано от м.12.2013 г. до м.11.2014 г., давността започва да тече на 01.01.2015 г. До 01.01.2019 г. са изтекли 4 години, а до спирането на давността за периода от възлагане на ревизията на 29.01.2019 г. до издаване на първия РА на 16.12.2019 г. (чл.172, ал.1, т.1 ДОПК) са изтекли 4 години и 28 дни (до 29.01.2019 г.). След това давност тече от 17.12.2019 г. до подаване на жалба срещу РА на 10.02.2020 г. – общо 55 дни. Т.е. до 10.02.2020 г. са изтекли 4 години и 83 дни. От подаване на жалбата на 10.02.2020 г. до постановяване на решението на ДОДОП С. на 16.04.2020 г. давност не тече на основание чл.172, ал.1, т.4 ДОПК. Такава тече от решението на ДОДОП С. на 16.04.2020 г. до издаване на оспорения РА на 21.12.2020 г. (общо 248 дни), когато съгласно чл.172, ал.3 ДОПК започва за тече нова давност по 171, ал.1 и ал.2 ДОПК. Т.е. за визирания период до 21.12.2020 г. са изтекли 4 години и 331 дни. Като се вземе предвид, че календарната година има 365 дни, то до издаване на РА на 21.12.2020 г. не е изтекъл 5-годишният давностен срок по чл.171, ал.1 ДОПК за задълженията по ЗДДС след м.12.2013 г., както правилно е прието в решението на ДОДОП С..

След издаване на оспорения РА на 21.12.2020 г. започва да тече нова 5-годишна давност по чл.171, ал.1 ДОПК, която към датата на устните състезания по спора на 18.05.2022 г. не е изтекла. По изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за изтекла погасителна давност.

Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът е изцяло материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по нея или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Самото осъществяване на доставка предполага доказване на фактически и правни действия, които да обезпечат действителното участие на търговеца в стопанския оборот, т.е. наличие на реална икономическа дейност.

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им. Доводите на жалбоподателя за ирелевантност на тези обстоятелства са неоснователни.

Безспорно, нито правният способ на прехвърляне на собствеността върху стоките, нито произходът им, са елементи от фактическия състав на понятието за реалност на доставките на стоки. Но всеки един от тези факти е доказателствено релевантен и може „мълчаливо да свидетелства“ относно реалното фактическо положение, доколкото само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали **самият издател** на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 „G. Toth“). Това предполага съвкупна преценка на всички фактически обстоятелства, които са специфични за всеки случай и зависят от процесуалната активност на страните по него. Националният съд следва да определи във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещь като собственик (т.34 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С.78/12 Е.-К Е.) и в съответствие с националните правила на доказването да направи обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора (т.37 от същото решение), за

целта на която преценка може да вземе предвид данни **относно предхождащи или следващи доставки** (т.38 от същото решение), като част от обективните данни за наличие или не на реални доставки. Когато документите, представени от получателя по спорните доставки, също разкриват нередовности, това следва да бъде отчетено при извършване на общата преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства в главното производство от националната юрисдикция (т.57 и т.63 от решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11 [фирма]).

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

По отношение на спорните доставки изложените визирани принципи изисквания налагат следните изводи:

1. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1644,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: приемо-предавателни протоколи за приети стоки от „А. ДИЗАЙН 88“ Е., както следва: от 12.10.2016 г. с предмет 5 000 работни календара и 700 кочана химизирана хартия, от 05.10.2016 г. с предмет 960 кочана химизирана хартия, от 10.11.2016 г. – 200 кочана химизирана хартия, от 16.12.2016 г. – 650 работни календара, три секции и от 06.12.2016 г. – 1 200 кочана химизирана хартия.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика под така представените доказателства. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управител/представител на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Изложеното потвърждава изводите на приходните органи за липса на реални доставки на стоки по спорните фактури като материалноправно основание за признаване на правото на данъчен кредит.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на кочани и на работен

календар, предпечатна подготовка, графичен дизайн, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което пречи възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Противен извод не следва от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), която установява редовно счетоводно отразяване на фактурите в счетоводството на жалбоподателя. Счетоводството е производно и отразяването в него на първични счетоводни документи, които не отразяват действителна стопанска операция, не обосновава реалност на доставките. Константна е съдебната практика, че наличието на редовно счетоводно отразяване на фактурите при доставчика и получателя не е достатъчно за категоричен извод за реалност на доставките. Още повече, че вещото лице не е проверило счетоводството на доставчиците. По идентични съображения не следва да се кредитират данните в ССЕ за осъществено плащане в брой по спорните фактури, тъй като то е направено единствено въз основа на фискални касови бонове.

В ревизията е установено, че всички доставчици имат регистрирани ЕКАФП, но на датите на издаване на фактурите към ревизираното дружество или не са отчетели обороти, или ако са отчетели такива, в тях липсват суми, равни на сумите на съответните фактури. Изключения са установени при [фирма] и [фирма], като за първото дружество е установено, че има отчетен касов оборот за плащане в брой само по фактура №[ЕГН]/04.08.2013 г., а второто – на 30.04.2013 г. е регистрирало касов оборот в размер на 5_400,00 лв. за разплащане по фактура №1127/30.04.2013 г., като за останалите 4 фактури няма отчетени обороти. Констатирано е още, че дейностите, за които са регистрирани фискалните устройства от доставчиците, се различават от предмета на издадените от тях фактури, като преобладаващата част са строителни дейности. Всички доставчици, с изключение на [фирма], [фирма] и [фирма] не са подали ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за годините, през които са издадени фактурите към жалбоподателя. Изложеното също е косвено указание за липса на реална стопанска дейност при доставчиците, в рамките на която се осъществяват реални стопански операции, като материалноправна предпоставка за признаване на правото на приспадане на ДК. Сигурни признаци в тази насока са липсата на офиси, складови помещения и други ДМА, както и сторени разходи във връзка с тях, каквито обстоятелства са установени в хода на ревизията по отношение на всички доставчици по веригата, потвърдени посредством ССЕ, която не е проверила тяхното счетоводство.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22221416007691-092-001 от 03.04.2017 г. и Ревизионен акт № Р-22221416007691-091-001 от 13.07.2017 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за

последващи облагаеми доставки.

Съвкупната преценка на описаните обстоятелства потвърждава тезата на приходните органи единствено за документално оформление на отношенията, на които не съответстват реални стопански операции.

Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Когато липсата на доставка (в твърдения вид и обем стоки) произтича от собствените действия на получателя по доставката, същият е невъзможно да не знае, че тя е недействителна, поради което е налице и субективния елемент на знание за участие в злоупотреба с ДДС.

Твърденията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на ревизията поради несъбиране на свидетелски показания съставляват единствено защитна теза на ревизираното лице, което не ангажира такива в хода на съдебното производство, въпреки предоставената му възможност за това, вкл. и в откритото производство по оспорване по реда на чл.193 и сл. ГПК. Назначеното по делото вещо лице потвърди невъзможността за намиране на доставчиците на декларираните от тях адреси, поради което евентуална липса на предприети действия от ревизорите в тази насока не би довела до противни правни изводи. Същевременно, изводите на РА не почиват единствено на констатации за ненамиране на доставчиците или да липса на материални и кадрова обезпеченост при тях, поради което на ревизорите не може да се вмени вина за непроявена процесуална активност.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя за неизпълнение на указанията, дадени в отменителното Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С.. В хода на повторната ревизия са изпълнени указанията за връчване на ревизираното дружество на ново ИПДПОЗЛ изх.№ Р-22002220002761-040-001 от 02.06.2020 г. Представените от жалбоподателя документи и обяснения вх.№ Д.-1140 от 18.06.2020 г. не обосновават различни изводи.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221420168954-141-001 от 20.11.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Противно на твърденията в жалбата, жалбоподателят не доказа, включително чрез приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, наличие на последваща реализация на стоките като косвено указание за реалност на спорните доставки.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от **[фирма]**, не документират реални доставки на стоки по смисъла на чл.6, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

2. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2250,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: приемо-предавателни протоколи за приети от [фирма] на 03.11.2014 г. - 860 кочана; на 26.11.2014 г. - 780 кочана химизирана хартия, на 15.12.2014 г. – за полици с номерация, кочани хартия и хартия 300 г/кв. м. – 160 кг., на 12.12.2014 г. – 1 200 работни календара и сувенири с надпис, без да е посочен броя на сувенирите.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в представените ППП. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК

жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22221415002149-092-001 от 12.10.2015 г. и Ревизионен акт № Р-22221415002149-091-001 от 23.02.2016 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за последващи облагаеми доставки.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на кочани, предпечатна подготовка на етикети и флаери, номериране на полици, надписване на сувенири, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221420168077093837-141-001 от 27.11.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

3. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2080,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Договор от 10.11.2015 г., сключен с [фирма] за изпълнение на полиграфически услуги, със срок до 30.04.2016 г., приемо-предавателни протоколи, както следва: от 11.01.2016 г. с предмет кочани химизирана хартия и др., без посочено количество, от 02.12.2015 г. с предмет 1 000 кочана химизирана хартия, от 18.12.2015 г. – 1 500 рекламни сувенири; от 21.12.2015 г. – 1 600 кочана и 1 000 календара, от 23.12.2015 г. – 10 000 бр. Нотпад.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването

за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на календари и на подпад, предпечатна подготовка, номериране на кочани, брендиране на рекламни сувенири, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221320094218-141-001 от 25.08.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

4. [фирма] с ЕИК[ЕИК]– в размер на 2798,96 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Договор от 27.01.2016 г., сключен с [фирма] за извършване на книговезки услуги, предпечат и дизайн, със срок на изпълнение – 27.01.2017 г., приемо-предавателни протокола от 04.02.2016 г. с предмет 5 000 гаранционни карти и 740 кочана химизирана хартия, от 09.03.2016 г. – 50 календар-бележника, от 03.06.2016 г. –700 кочана химизирана хартия, от 12.05.2016 г. – 1 000 работни книжа и 960 кочана химизирана хартия, от 04.05.2016 г. – 920 бр. химизирана хартия; от 08.04.2016 г. –1 300 кочана химизирана хартия, от 11.04.2016 г. – 2 000 хартиени торби и 2 000 папки и от 02.03.2016 г. – 860 кочана химизирана хартия.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика под всички така представени документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: предпечатна подготовка, изработка на

хартиени торби и на папки, книговеждане на кочани, номериране на гаранционни карти, изработка на календар бележник, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221020168761-141-001 от 30.11.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

5. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 3352,33 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Договор от 22.03.2015 г., сключен с [фирма], което е приело в срок до 22.03.2016 г. да изпълни книговезки и полиграфически услуги, приемо-предавателни протоколи, както следва: от 03.04.2015 г. с предмет 5 000 гаранционни карти, от 15.04.2015 г. с предмет 1 000 папки, 2 500 гаранционни карти и 1 000 кочана, от 02.06.2015 г. за 1 200 кочана, от 15.06.2015 г. за 520 кочана химизирана хартия, от 03.08.2015 г. за 1 280 кочана, от 14.08.2015 г. – 5 000 бр. нотпад, от 18.08.2015 г. – 1 рекламен трансперант, от 11.05.2015 г. – 250 рекламни брошури, от 14.07.2015 г. – 1 000 кочана с номерация, от 13.07.2015 г. – 950 кочана химизирана хартия; от 15.09.2015 г. – 500 бр. нотпад, от 18.09.2015 г. – 900 кочана, от 16.10.2015 г. – 1 000 кочана, от 19.10.2015 г. – 9 000 папки и 10 табели и от 20.10.2015 г. – 5 000 календара и 1000 кочана.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезки и полиграфически услуги, предпечатна подготовка, номерация на гаранционни карти, изработка на рекламен трансперант, лепене на папки, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира

предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22220515008774-092-001 от 21.04.2016 г. и Ревизионен акт № Р-2222051500877-091-001 от 25.05.2016 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за последващи облагаеми доставки.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22220520168117-141-001 от 07.12.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

б. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 3552,80 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: приемо-предавателни протоколи за получени от [фирма] на: 30.04.2013 г. книговезки нож, 21.03.2013 г. - печатарска машина G. 52, сериен номер 699250, 20.05.2013 г. - машина за тампонен печат и ролен ламинатор, 16.05.2013 г. - 400 кочана химизирана хартия и 2 клишета и тампон за авт. печат и на 02.08.2013 г. - печатарска машина G. 46.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика.

Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221420168951-141-001 от 26.11.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма]“ Е., не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването

на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

7. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1501,50 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: 5 приемо-предавателни протокола, от които 3 с предмет кочани химизирана, един с предмет 3 500 календара и един с предмет 400 тела за календари; Договор за услуга от 01.10.2013 г., сключен с изпълнителя [фирма], съгласно който изпълнителят е приел да извърши полиграфически книгоvezки услуги в срок до 01.06.2014 г.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книгоvezване на кочани, на календари, на хартиени торби, книгоvezки услуги, предпечат и дизайн, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22220320094021-141-001 от 21.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

8. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 506,00 лв. Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, бламира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221420093835-141-001 от 14.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения

по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

9. [фирма] с ЕИК с[ЕИК] – в размер на 1555,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Договор от 04.02.2016 г., сключен с [фирма], с предмет доставка, монтаж и обучение на машина за лазерно рязане и гравирание; Договор от 01.05.2016 г. за доставка и монтаж на климатик, приемно-предавателен протокол от 10.03.2016 г. с предмет машина за лазерно рязане и гравирание, като липсва сериен номер и производител на машината; приемно-предавателен протокол от 18.05.2016 г. с предмет климатик TCL-60 H., без уточнен сериен номер и производител; приемно-предавателен протокол от 12.02.2016 г. с предмет 8 мастилни вала.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемно-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: ремонт на мастилни валове и ремонт на канализация, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22220516002807-092-001 от 03.10.2016 г. и Ревизионен акт № Р-22220516002807-091-001 от 25.01.2017 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за последващи облагаеми доставки.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22220520093822-141-001 от 21.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения

по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

10. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 642,00 лв. Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Същите са с предмет номериране на гаранционни карти, книговезване на кочани и предпечатна подготовка. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, бламира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22221416000725-092-001 от 26.07.2016 г. и Ревизионен акт № Р-22221416000725-091-001 от 09.09.2016 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за последващи облагаеми доставки.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

11. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1134,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Договор от 01.09.2014 г., сключен с [фирма] за предпечатни и книговезки услуги, със срок за изпълнение – 01.09.2015 г., три приемо-предавателни протокола за приети на 10.09.2014 г. 840 кочана химизирана хартия с номерация, на 20.10.2014 г. – 10 000 бланки хотелски паспорт, гаранционни карти с номерация /не е посочено количеството/ и 1 300 кочана химизирана хартия, на 08.10.2014 г. – 1 200 кочана химизирана хартия.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на кочани, предпечатна подготовка, актуализация на банер и интернет страница, щанцоване и лепене на хотелски паспорти, номерация на гаранционни карти, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22220214003544-092-001 от 14.06.2015 г. и Ревизионен акт № Р-22220214003544-091-001 от 23.09.2015 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за последващи облагаеми доставки.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22220220094751-141-001 от 14.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

12. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1216,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: два приемо-предавателни протокола, съответно от 05.11.2013 г. за приета хартия 500 кг. и от 01.04.2014 г. – за кочани химизирана хартия 1 200 бр., както и Договор за услуга от 20.10.2013 г., съгласно който [фирма] възлага на [фирма] извършването на полиграфически услуги и доставка на хартия в срок до 01.05.2014 г.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на кочани, предпечатна подготовка, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1,

т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22220520093820-141-001 от 23.09.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

13. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 704,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Приемателно-предавателен протокол от 13.05.2013 г. за приети от [фирма] 1 000 хартиени торби и писмени обяснения, съгласно който ревизираното дружество предава съответните материали на подизпълнителя си за извършване на съответните манипулации - предпечатна подготовка, книговезане, дизайн и др., след което обработените материали се връщат.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в ППП от 13.05.2013 г. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспореният документ не съдържа автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № п-22221020094065-141-001 от 15.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

14. [фирма] с[ЕИК] – в размер на 804,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: приемо-предавателни поротоколи към фактурите, издадени от [фирма] за приети на 07.09.2016 г. - 1 000 кочана химизирана хартия, на 01.08.2016 г. - 800 кочана химизирана хартия, на 06.07.2016 г. – 840 кочана химизирана хартия.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в

така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на кочани, предпечатна подготовка, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22220520093819-141-001 от 23.09.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

15. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 420,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Договор от 30.04.2014 г., сключен с изпълнителя [фирма] за извършване на книговезки услуги в срок до 31.12.2014 г. и 8 протокола, с предмет 15 табели, 1 000 дневника, 1 000 кочана, 800 кочана, 580 кочана химизирана хартия, 2 000 папки, 890 кочана химизирана хартия и 1 300 кочана химизирана хартия.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на кочани, изработка на табели, предпечатна подготовка, изработка на дневници, книговезване и номерация, изработка на папки, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на

чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което препятства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22221414000874-092-001 от 12.02.2015 г. и Ревизионен акт № Р-22221414000874-091-001 от 11.05.2015 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за последващи облагаеми доставки.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221420093837-141-001 от 29.06.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

16. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 2059,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: седем приемо-предавателни поротоколи към фактурите, издадени от [фирма] за приети съответно на: 18.04.2017 г. - 700 кочана химизирана хартия и дигитален печат на флаери, 09.03.2017 г. – 1 100 кочана, 21.03.2017 г. – 1 300 хартиени торби и 600 кочана; 09.01.2017 г. – 780 кочана; 06.02.2017 г. – 980 кочана; 0.04.2017 г. – 960 кочана; 16.12.2016 г. – 800 кочана и 500 календара.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговезване на кочани и календари, дигитален печат, предпечатна подготовка, изработка на хартиени торби, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено

количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което пречатства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221420093827-141-001 от 14.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

17. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 1452,00 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил: Договор от 30.04.2017 г., сключен с [фирма] за полиграфически услуги, сито-печат и експоненция, със срок за извършване на услугите – 31.12.2017 г., приемо-предавателни протоколи за приети на: 04.05.2017 г. 2 000 кочана, 02.06.2017 г. – 1 100 кочана, 13.06.2017 г. – 100 пластини за офсетов печат, 05.07.2017 г. – 120 пластини за офсетов печат, 12.07.2017 г. – 680 кочана; 08.08.2017 г. – 680 кочана химизирана хартия, 10.06.2017 г. – 97 работни облекла с надпис, 12.05.2017 г. – 20 000 папки с ключ и 5 000 пликкове.

С молба от 14.09.2021 г. ответникът е оспорил подписа на управителя на доставчика в така представените документи. В откритото производство по реда на чл.193, ал.1 ГПК жалбоподателят не е ангажирал доказателства съобразно разпределената му доказателствена тежест по чл.193, ал.3 ГПК, поради което съдът приема оспорването за доказано, респ. оспорените документи не съдържат автентичен подпис на управителя на доставчика. Дължим е извод за липса на реално осъществено приемо-предаване на стоките по спорните фактури, поради което не е осъществено изискването за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО като сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Относно спорните фактури с предмет услуги: книговеждане на кочани , на папка и на плик, експонация на пластини, предпечатна подготовка, номерация на гаранционни карти, изработка на рекламен трансперант, лепене на папки, надписване на работно облекло, следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и на чл.226 от Директива 2006/112 за конкретизиране на вида на услугата. В тях е посочено количество „1 брой“ и еднаква обща и единична цена, което пречатства възможността да се индивидуализира предметът на доставките, както и да се изследва начина на формиране на договорната цена и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга съобразно тълкуването на т. 29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d`Or.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221020093831-141-001 от 04.08.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

18. [фирма] с ЕИК[ЕИК] в размер на 274,00 лв. Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, бламира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221420093824-141-001 от 20.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

19. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 356,00 лв. Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, бламира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

В подкрепа на изложеното са представени от ответника Ревизионен доклад (РД) №Р-22221917002173-092-001 от 07.09.2017 г. и Ревизионен акт № Р-22221917002173-091-001 от 17.10.2017 г., които съдържат данни, че ревизираното лице не е представило изискваните му документи, не е извършена проверка за редовност на счетоводството му, не са установени видът и размерът на извършените доставки поради непредставяне на счетоводни, търговски, платежни и други документи. В РД и РА е формиран извод, че поради непредставяне на документи, доказващи реално осъществявана дейност, не са налице доказателства и за последващи облагаеми доставки.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221920093888-141-001 от 30.06.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването

на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

20. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 112,00 лв. Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, бламира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221020093961-141-001 от 12.08.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от **[фирма]**, не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

21. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 250,00 лв. Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, бламира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221020093963-141-001 от 24.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от **[фирма]**, не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

22. [фирма] с ЕИК[ЕИК] – в размер на 270,00 лв. Ревизираното дружество не е представило никакви доказателства, свързани с издадените му фактури. Липсата на придружаващи фактурите документи, съдържащи данни относно мястото и физическите лица, представители на търговците, между които е осъществено приемо-предаване на достатъчно конкретизирани по вид, количество, единична и обща цена, стоки, бламира наличието на реално предаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112. Съображенията са като при първия доставчик и не следва да се преповтарят.

Изпълнени са указанията в отменителното решение Решение № 623/16.04.2020 г. на директора на ДОДОП С., като за доставчика е изготвен ПИНП № П-22221020094080-141-001 от 21.07.2020 г. с данни за редовно връчване на съобщения по реда на чл.32 ДОПК.

Съвкупната преценка на всички изложени факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че спорните фактури, издадени от [фирма], не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.б/9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

По тези доводи и на основание чл.160, ал.1 ДОПК е дължимо изцяло отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалваемия интерес от 45 891.57 лв., или възнаграждение в размер на 1906.75 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], СПЗ С., [улица], срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22002220002761-091-001 от 21.12.2020 г., издаден от Е. М. С. – орган, възложил ревизията и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 490 от 29.03.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно установени задължения по ЗДДС в размер на 29 559,59 лв. главница и лихви в размер на 16 331,98 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], СПЗ С., [улица], да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 1906.75 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: